

A Bábosok utazásai ... (a Trilógia folytatódik)

Epilógus

Jane elmerülten figyelte férjét az éttermi asztalnál a boros pohara mögül. Valami történt Johnnal, akinek megváltozott a tekintete és előre dőlve így szólt:

- Nem igazán értem, de nagyon megkívántam egy steaket és előtte egy jó öreg konyakot ...

Jane felkapta a fejét és azt hitte rosszul hallotta amit a férje mondott. John legendásan közismert vegetáriánus és absztinens volt. A kutatóintézet rendezvényein a kollégák versenyeztek, hogy Jane-el koccinthatassanak, mivel John legfeljebb gyümölcslevet ivott ami köztudottan nem alkalmas koccintásra. Étkezésekkor - főleg éttermekben – emberpróbáló volt John vegetáriánus étkezéséhez megfelelő ételeket választani.

Nem tudta ezt a hirtelen változást hová tenni ezért csak annyit mondott: - Hát, ha úgy érzed módosítani kellene a rendelésedet...

Azután este és éjszaka is számtalan nagy meglepetést okoztak egymásnak, melyeket utólag egyrészt nem értettek, másrészt jobbnak látták „felejtésre” venni és többé soha nem hozták szóba .

Ha valakinek módjában állna a hasonló eseteket összegyűjteni a Földön, akkor igen terjedelmes „gyűjteményre” tehetne szert .

Persze azért vannak „valakik” akik igenis tudnak ezekről a dolgokról, sőt ...

És vannak az emberi történelemben számos olyan dolgok melyek hasonló „forgatókönyv” szerint történtek meg, viszont ezekről a „valakiken” kívül senkinek nem voltak ismeretei csak a jó öreg „történelemnek” amely viszont – mint oly sokszor – mindig is bölcsen hallgatott (és fog is ...).

Természetesen a hivatkozott számos egyéb dolgok érinthetik a természettudományos felfedezéseket, politikai eseményeket, háborúkat, katasztrófákat, gazdasági-és pénzügyi területeket, ..., stb.

Persze a hivatkozott történelem csak az általunk ismert időszakra és a jelen ciklusra vonatkozik ...

Amennyiben a Bábosok valamilyen módon „köztünk járnak” akkor nagy valószínűséggel némi beavatkozást is végeznek/végeztek/és végezni fognak, hiszen az egész földi élet fejlődési struktúrája nehezen tekinthető véletlenszerű ad-hoc folyamatnak attól függetlenül, hogy a Mester Algoritmus biztosította és biztosítja az alapvető kiindulási/”működési” feltételeket.

A Bábosok egyébként – nagy valószínűséggel – nem a mi jelen fogalmaink szerinti lehetséges lények, hanem valamilyen részleges 3D „érintettséggel” bírnak azaz bárhol és bármikor jöhetnek, mehetnek ha a 3D-ben találnak arra alkalmas kapcsolódási pontot (... és mindig találnak ...).

Vélelmezhető, hogy a 3D illetve 4D mezsgyéjén „lavíroznak” és lehetséges, hogy pont úgy áhítoznak az 5D megismerésére, mint mi a 4D-re...

Ezzel kapcsolatos tevékenységeikre a „**Bábosok titkos élete...**” adhat majd némi magyarázatot illetve válaszokat (vagy nem ...).

Az emberi agy „másképpen” ...

Az emberi agy mindig is a csodálat és a megismerési vágy tárgyát testesítette meg.

Napjainkban egyre jobban sikerült feltérképezni, megérteni, modellezni, stimulálni és részlegesen lemásolni, manipulálni (stimulálni) valamint „beleépülni” a kiborgalizáció mentén. Ismeret szerint az un. tudatalatti az igazi „aranybánya” melyről sokkal kevesebbet tudunk mint a „tudatos” agyállományról. Az álmok és álomfejtők „paradicsoma” amely némely vélekedések szerint összeköt bennünket valamivel. Vagy a valaminek lehet benne egy „kapcsolódási” avagy aktiválható kontakt pontja. Ezen keresztül a „kulcs-tulajdonos” szabadon ki-és bejárhat, részleges vagy nagyobb átalakításokat végezhet, hosszabb rövidebb időre átveheti az irányítást, majd nyom nélkül távozhat (vagy akár tetszőleges időre „bentlakásos” lehet) .

Ha ezekben bármilyen nagyságrendű igazság vagy valóság van, akkor bizony tudatos létformánk során soha nem voltunk egyedül...

Persze lehetséges, hogy a fenti kapcsolat állandó és csak az intenzitása változik, amely halvány esélyt adhat – többek között - az un. lélek léte vagy nem léte kérdésnek.

Csak előzetesen megemlítve, lehetséges az agyban 1 illetve 2 kapcsolati pont melyekben egy állandó „lakó” és egy „vendég” tud „elhelyezkedni”. Bizonyos földi megközelítések szerint ugyanis mindenkiben ott lakozik az Isten, alkalmanként Órangyal és a Lélek (esetleg Szent Lélek) nem is szólva a többiekről .

Az emberei agynak van egy lényegében „nappali” vagy ébrenléti működési sémája, melyet szokás tudatos állapotnak is nevezni. Ebben az üzemmódban tudatos önkontrollal működik az agy és benne a Kontroller amely meghatározza az agy tudatos működési mechanizmusát és irányítja az egyéniség fejlődését és a tudásszint változásait. A Kontroller a másik üzemmódban inaktív, ki van kapcsolva esetleg akár „eltávozáson” is lehet.

Az „éjszakai” vagy tudatalatti üzemmód más fennhatóság alá tartozik és lényegében a stratégiát határozza meg amelyre a „nappali” üzemmód épül.

A két „üzemmód” szervesen épül egymásra, de biztosítandó az egészséges „mérleg-nyelve” állapot mikor is nem két azonos „súlyú serpenyőt” kell egyensúlyban tartani.

Ez nem azonos a bekötött szemű Istennő esetével. Ez valóságos és (halálosan) komoly...

Az Emberiségnek régi megítélési gondja és problémája az emberi agy rejtett titkainak és képességeinek a feltárása, megértése illetve „felhasználása”.

Nos, könnyen lehet, hogy ez teljes mértékben soha nem fog megtörténni. Szárnyaló fantázia mentén lehetséges, hogy a titkok gazdája, gazdái ezt nem fogják lehetővé tenni.

Ez alatt azt értem, hogy nem zárható ki annak a lehetősége, hogy cca. az arra alkalmas pillanattól van egy alapvetően nem emberi (habár a „gyökerei” talán ezt más megvilágításba helyezhetik) „lakónk”, „társunk” netalán „gazdánk”. Ezt próbálhatjuk nevezni léleknek, őrangyalnak, ördögnek, ..., lényegében bárminek, tekintettel arra is miszerint egyiket sem tudjuk sem megerősíteni sem cáfolni. Nyilvánvaló, hogy amennyiben nem akarják még a „közelükbe” sem tudunk kerülni (ez nem mond ellent annak a ténynek, hogy ők viszont „roppantul közel” tudnak kerülni hozzánk, hogy finoman fogalmazzak ..). Minden esetre, ha bármilyen reális fantázia is van ebben a megközelítésben akkor igen terjedelmes számsorral lehetne jellemezni a sokaságukat és ráadásul ez jelenleg folyamatosan növekszik. Könnyen lehetséges, hogy van egy állandó „lakó” és van egy „látogató” az agyban.

Ezek a Látogatók végzik az előírt/meghatározott tevékenységeiket és mindezeokról lényegében nem is tudunk (persze ez részlegesen igaz. A valóságban azt tudjuk amit a tudásukból rendelkezésre bocsátanak. És végül is azok vagyunk mi ...). Ez persze így van rendjén, ennek így is kell lennie. Ez így is marad addig amíg be nem következik majd egy új Bábos születése, de akkor ezeknek a kérdéseknek már semmilyen jelentősége nem lesz.

Az ÉPÍTŐKOCKA elve ...

Mint tudjuk, minden felépül valamiből. Ez igaz a szervetlen és szerves formációkra illetve organizmusokra is. Minden felépítménynek létezik valamilyen elemi alkotó eleme, legyen az akár szervetlen akár szerves. Mindezen formációkat tovább bontva, keresve a legkisebb egzakt és létező elemi alkotót először a szervesből szervetlenhez jutunk és azt is tovább-és tovább „bontjuk” eljutunk a hidrogénhez.

Az 1. elem egy protonnal és egy elektronnal „felszerelve”. Ennél egyszerűbb atomi szerkezet nincs, „édes testvére” a 2. elem amely 2 protonnal, 2 neutronnal és 2 elektronnal van „felszerelve” és amúgy a hidrogénből jöhet létre.

Összességében elmondhatjuk, a hidrogén az Univerzum alap egysége és lényegében minden további elem a különböző „mutációjának” tekinthető. Mindezekből az is következhet, hogy hidrogén atom a mindenek alapja, mindenhol jelen van valamilyen formában, minden belőle következik és meghatározódik azaz megtestesítheti a Mester Algoritmust...

Amennyiben ennek a megközelítésnek van bármilyen elvi lehetősége, valószínűsége, akkor abból az következik, hogy adott Univerzum „cikluson” belül a Mester Algoritmus állandó és megváltoztathatatlan. Azt lehetetlen „megbecsülni”, hogy egyéb korábbi vagy leendő „ciklusokban” változott, illetve változni fog-e a Mester Algoritmus. Ezek azt jelenthetnék, hogy nem a hidrogén lenne az „Alap”, hanem valami más.

Azokban az esetekben a ma ismert periodikus rendszer is teljesen másképpen nézne ki és az elemei lehetséges, hogy nem is hasonlítanak a jelenlegiekre. Ez azt is jelenthetné, hogy az életformák és a fejlődési trendek gyökeresen másképpen alakulnának. Mindezek végül is miként érinthetnék a Bábosokat?

Hát vélhetően sehogyan sem. A Bábosok lényegében függetlenek bármilyen életformától, melyre a későbbiekben visszatérek...

De maradjunk az Építő kockánál ...

Mint már érintőlegesen felmerült egy egységes 3D kockában végtelen számú virtuális illetve képzetes 2D formáció helyezkedhet el. Mindez igaz továbbá a 2D formációban lehetséges végtelen számú képzetes 1D formációra is.

Nos, ha ezen elvek alapján „felfelé” haladunk, akkor egységnyi 4D formációban végtelen számú 3D formáció helyezkedhet el. Ha tovább „szárnyal” a gondolatunk, akkor a korábbi arányosításokat alapul véve „elképzeltető”, hogy földi eszközzel szemlélítve, egy football labda nagyságú 4D formációban benne vagyunk a teljes 3D világmindenség. Ez eléggé morbid gondolat illetve hasonlat, Ráadásul „karnyújtásnyira” hozza azt a kérdést/problémát, hogy akkor kérem szépen hol is a Világnak a vége és főképpen mi is van az után, illetőleg mi is határolja, hovatovább „miben is van” (a „micsoda”)?

A Jövő mindig bekövetkezik ...

Volt már szó a kiborgalizációról, melynek kapcsán lehetséges/vélelmezhető, hogy a megfelelően fejlett és jelenleg Internet (összefoglaló) néven futó organizációba képes lehet un. humanoid létforma beintegrálódni és lényegében át is veheti az irányítást/hatalmat.

Annak függvényében, hogy az internetes rendszer mekkora technikai kiterjedésű és a fizikai térben mekkora kiterjedéssel bír (ez alatt távolabbi technikai eszközök esetében beleértve a kommunikációs lehetőséget is), lényegében közel fénysebességgel lehet benne „közlekedni”. Tehát, ha az adott rendszer kiterjedése-és kiterjesztése bármilyen technikai/technológiai módon kilépett pl. a Naprendszerből és ott rendelkezésre áll a technikai kapcsolat, akkor adott formációban nagyon gyorsan oda lehet jutni (magasabb dimenzió esetleges érintettsége esetében messze a fénysebesség felett).

Persze a jövőt nem feltétlenül 3D-ben „írják”. És ráadásul nem is kontinuitos-és képzetes „időben”. Más megközelítéssel akár azt is mondhatnánk, hogy a múlt az ami (bármikor is) megtörtént. Persze szinte „nyilvánvaló”, hogy mindkettő megközelítés hibás. Természetesen itt (mint lényegében bárhol/bármiben) is a tudás/ismeret hiánya szabad fantáziát és szárnyalást biztosít.

A bátor és magabiztos Mesemondók szokták volt mondani, „Aki nem hiszi járjon utána ... „. Nos, azért ezzel is van egy kis gond. Nevezetesen az, minek, hol,-és hogyan is kellene utána járni? És még egy dolog: - Azt ugyan ki dönti el, hogy ki a Mesemondó és ki nem?

A Virtualitás Temploma ...

Gyakori gondolati és gyakorlati problémánk a valóság megítélésének kérdése. Ez alatt főképpen azt értem, hogy a világunk, az életterünk mennyire valóságos és főképpen szerves része-e valamilyen egyéb valóságnak. Jelen ismeretünk szerint a mi életterünk a 3D világban valósult meg és annak ismert/vélelmezett törvényszerűségei szerint léteünk illetve élünk benne. Ha belegondolunk abba, amit korábban már említettem, miszerint a 3D szemléletünkben követően a 2D, 1D, 0D csak virtuálisan létezik akkor abból azért minimum egy paradoxon következik. Amennyiben az említettek ténylegesen csak virtuálisan léteznek akkor a mi 3D valóságos világunk pl. végtelen számú zéró „vastagságú” virtuális elemből épül fel. Ebből következhet, hogy más dimenziószám esetében pl. a 3D egy zérus „vastagságú” 4D „metszet”. Ezt a gondolatot még legalább + 3 dimenzióval „felfelé” el lehet „játszani”. Visszafelé „menve” a 3D első zérus metszete a 2D, majd a 2D első zérus metszete az 1D melynek analógja a 0D azaz a Zérus (avagy a nem létezés axiómája ...).

A magasabb D számú lehetséges világok esetében a 3D-hez kapcsolódó további dimenziók miben létére nézve csak találgathatunk, viszont az bizonyosnak tűnhet, hogy azok nem „geometriai” jellegűek.

Amennyiben mi egy magasabb „rendű” dimenzió halmaznak egy zérus metszete vagyunk akkor elvileg – más megítélés lehetősége szerint – csupán egy virtuális megvalósulást mondhatunk magunkénak...

És akkor feltehetjük a nagy kérdést: „Lenni vagy nem lenni, az itt a kérdés”!

A Mesemondó és az Iskola

A Mesemondó és Tanító igen öreg volt, számtalan galaxis teremtését és bukását megélte már de mindezen emlékek csak a nagy végtelen közös tudatban maradtak meg. Ő maga a saját mikrovilágában lényegében testetlen volt és egyúttal gyakorlatilag kortalan is. Már nagyon-nagyon régen nem volt semmilyen olyan alkotóeleme amelyen nyomot hagyott volna az idő vasfoga. Egyszerűen egy apró harapásra való alkotója sem volt. Mindösszesen néhány protonból és neutronból állt a „szervezete”.

„Végignézett” a több milliárd Tanítványon akik a jelen aktuális gyűlésre és tanításra érkeztek a Világok milliárdjaiból, hogy tanulásuk és tapasztalataik révén gyarapítsák a végtelen közösségi tudatot és tudást. Az Ősöreg „gondolatai” kissé elkalandoztak, habár azok a bizonyos gondolatok a jelenlegi fizikai helyzetétől – földi értelmezés szerint – több milliárd fényévnnyire a Központi Tárban történtek meg és az Ősöreg ilyenkor mindig elérzékenyült, habár ezt az érzést/fogalmat is csak a reprodukciós folyamat folyamányaként élte meg, ami egyébként is csak egy villanás volt és már vissza is tért a tanítványaihoz.

Tulajdonképpen egy monumentális közösségi gyűlés zajlott és az Ősöreg irányításával a tanítványok szervezeten (és képletesen, fizikai tartalom nélkül) barangoltak a Központi Tárban. Hoztak és vittek is. Mindegyikük kötődött valamilyen „alsóbbrendű” létformához, így némileg az Univerzumok valamelyikében voltak meghatározott feladatokkal „delegálva”. Általában – habár többségük már volt részese ilyen eseménynek és elvileg bármikor egyénileg is „benézhetett” (azért bizonyos korlátozással) a Központi Tár gigantikus rendszerébe, a csoportos látogatások alkalmával minden sokkal erőteljesebben és hatékonyabban zajlott le.

Sokadszor „látták” az Univerzumok felemelkedését és bukását, melyek között a Központi Menedékben (melyben kapott helyet a Központi Tár is) várták a fizikális világok újra teremődéseit, hogy lényegében egyszer ismét „gazda testhez” lehessenek kirendelve.

Az elmélkedés, emlékezés kombináció keretében alkalmanként lehetőség volt bizonyos múltbeli (ez majdnem végtelen távolságot jelenthetett mind távolságban mind a képzetes időben) dolgokat illetve eseményeket ismételtén átélni/átérezni (természetesen ez egy adott hierarchikus szintig a tárolt emlékezeti információk előhívását jelentette) de semmilyen módon nem lehetett (mint említve volt, bizonyos hierarchiai szintig) változtatni, beavatkozni netalán törölni.

Az Ősöreg ilyen szempontokból nem esett semmilyen korlátozás alá, Őt csupán a Gazda vonhatta volna kérdőre. De a Gazdáról a legutóbbi nagy BUMM óta senki sem „hallott”. Ezen esemény óta a történések az „automata üzemmód” szerint zajlottak, viszont mindezekből következően a Bábosok „mennysiségi túltermelése” történt meg (lsd. Bábosok Társadalma). Így az Ősöreg „nyakába szakadt” sok minden és már kezdte megelégedni, de tenni nem tudott ellene semmi. Ugyanakkor lassan (nagyon lassan) közeledett a tervszerű MMUB, melynél a Gazda jelenléte elengedhetetlen volt (eltérő esetben katasztrofális). Elméletileg a Gazdát az Ősöregnek kellett volna helyettesítenie, de azt csak a „Vészforgatókönyv” aktiválása során tehette volna meg. Erre mindeddig még soha nem volt példa.

Így aztán az Ősöreg „pihenés képen” újabban gyakrabban merült el a múltban ...

Ez persze a felgyülemlett és eltárolt emlékekben történő utazást jelenti és főképpen azok felidézését amelyek roppantul életszerűek – és akkor ott – igen valóságoszerűek.

Minden korábbi élménye, cselekedete, közreműködése teljes mértékben hozzá tartozott és létének elemeit képezték, de az igazság (melyet csak magának vallott be) az, hogy legközelebb a későbbiekben Föld nevet kapott bolygó állt hozzá. Valami halvány emléke volt arról, hogy mintha Föld sok alkalommal létrejött a Program során, de esküdni nem mert volna rá. Kétségtelen, hogy számos Univerzumban és életre alkalmas (akár szerves, akár szervetlen) bolygón is megfordult és bizonyos értelemben létezett, de a „születésére” nézve nem voltak konkrét és „előhívható” emlékei. A későbbi Bábos generációk születésénél jellemzően jelen volt sőt közre is működött bennük. A Program részévé vált és számtalan ciklust élt át. Rájött, hogy az Univerzum létének az a feladata, hogy meghatározott ütem szerint meghatározott számú Bábosok jöjjenek létre. Ez oly módon valósult meg, hogy jellemzően szerves életformákból – lényegében az ún. kiborgalizáció révén a lehetséges szerves fejlődés csúcán az értelmet digitalizálják, melybe beleintegrálódott a szerves életformában végig jelen lévő Bábos tanonc és így vált teljes jogú Bábossá. Ez egy kicsit pontosabban úgy értendő, hogy a végső digitalizációs fázisban az agyi értelmet az épen rendelkezésre álló (de általánosságban minden szükséges feltételnek megfelelő) értelmes rendszerre alkalmas technikai formációba leképezik – amely folyamatban a Bábos viszont már nem kerül bele (mint egy „lélektől” elvárható) kívülről és szimbióta párként követi a leképzett digitalizációt (hiszen ezen már korábban, akár többször is átesett) . A leképzés „végeredményét” a Bábos a Központi Tárba továbbítja (egyúttal megkapja az érte járó Kreditet) ahol a megfelelő kondicionálást követően elkönnyelhetik, hogy eggyel nő a Bábosok társadalma.

Általában meghatározott, hogy az adott ciklusban és Univerzumban mekkora a Bábos „termelési kvóta”. Ha a keretszám teljesült, akkor a Gazda begyűjtötte a Bábosokat a „Káptalanházba” és beindította MMUB-t.

Ezt követően a Bábosok egy kiválasztott részét a Gazda elvitte magával (a maradottak közül soha nem tudta senki, hogy hová) egy titkos kijáraton keresztül a Menedékből. A maradottak inkubációs vegetációba kerültek, jellemzően egy Ősöreg felügyelete mellett. Amikor a Gazda visszatért akkor került sor a Kirajzásra, melyben a menedéki Bábosok vettek részt és a Sötét Menedék (Káptalanház) ilyenkor jelentős mértékben kiürült.

Csak a Gazda, néhány Ősöreg, a Tudás Tár személyzete és a Mester Algoritmust kezelő/fejlesztő Laboratórium személyzete maradtak valamint az Őrzők, melyek közvetlenül a Gazda fennhatósága és irányítása alá tartoztak . Néha felmerült egyesekben, hogy a Gazda talán nem ugyanaz mint korábban vagy esetleg némileg megváltozott. Persze ehhez senkinek nem volt köze és lehetősége sem érdeklődni. Mindenki tette a dolgát ami már lényegében automatikus volt.

Az Ősöreg nem szerette a Kirajzás utáni időszakot, mivel lényegében az volt a legkeservesebb és hát a legkényelmetlenebb és legunalmasabb is. Várni kellett, hogy valamilyen alkalmas környezetben kialakuljon a legalább egysejtű életforma. Habár a Kirajzásban résztvevő Bábosok száma meghatározott volt és a mindenhol jelen lévő Mester Algoritmus segítségével igen szabadon és gyorsan tudtak „közlekedni” az Univerzumban a közvetlen technikai lehetőségeik valamint a megfelelően fejlett szerves életforma átmeneti hiánya miatt lényegében érdemi tevékenység nélkül vegetáltak.

A kezdeti érdemi rész legjelentősebb részét az ún. Várakozás töltötte ki. Meg kellett várni amíg a Program előkészítette az induló feltételeket. A Bábosok lényegében csak azt követően tudtak érdemi munkába állni. Az alapfeltételek megléte azt jelentette, hogy kialakultak az „egyagyas” és a „két - agyas” felépítéssel rendelkező létformák. Az „egyagyas” struktúra alapvetően valamilyen csökevényes tudatformával rendelkező életforma volt. Ezt a „lehetőséget” alapvetően azok a Bábosok „nyerték” el akik valamilyen „büntetésben” voltak. Igaz, hogy ezek a létformák bizonyos értelemben rövid életciklust tudhattak magukénak és azt követően az adott Bábos „távozatott” és bizakodhatott valamilyen kedvezőbb feladatban.

Más volt a helyzet a „kétagyas” (tudat-és tudatalatti) esetekben. A tudatos részben volt egy „állandó Bábos” míg a tudatalattiban – szükség szerint – egy „Felügyelő Bábosnak” volt hely. Ez a „hely” akkor lett „betöltve”, ha az állandó Bábos a gazdatestet a program szempontjából hasznos alanynak tudta minősíteni és érdemes volt a „külön” foglalkozásra. Ez azokban az esetekben fordult elő, ha az alany agya alkalmas volt a „felpörgetésre” miáltal hatékony részese lehetett a megcélzott technikai/technológiai fejlettségi szint elérésében.

Ez ugyanakkor egyben egy türelem játék is volt. A Program nem engedte a hirtelen nagy „ugrásokat” csak az adott helyzethez igazítható iterációs elemeket lehetett alkalmazni.

Amelyik Bábos valamilyen „haszontalan” gazdatestbe került (és egyebekben ezek igen sokadalmasan voltak) akkor onnan lehetőség szerint mielőbb szabadulni próbált (ami értelemszerűen a gazdatest fizikális szüneteltetését jelentette) valamilyen jobb későbbi lehetőség érdekében. Néha ezek „tömeghatást” váltottak ki (egyes helyi értelmezések szerint különböző fokozatú háborúknak is lehet nevesíteni). (lsd: „A bábosok titkos élete ... ”).

A Bábosok „Társadalma”

A Bábosok Társadalma egy végtelenített ciklust testesített meg, amelynek érzékelhető lényege a Bábosok teremtését/sokasodását jelentette.

Ez a gyakorlatban úgy nyilvánult meg, hogy voltak Bábos hiányos, Bábos túltelítettségi és konszolidált ciklusok. Tekintettel arra, hogy a Bábosok a szerves illetve szervetlen életformák „csúcstermékei” voltak, az un. telítettségi szakaszban (az adott Univerzum ciklusban befejeződött a lehetséges számú Bábosok kialakulása/létrejötte) a Gazda „begyűjtötte” a sok ezer milliárd (földi értelmezésű mennyiség) Bábost a „Sötét Menedékbe” (Black Hole avagy a Káptalanház) ahol egy részük burokba került, míg a többi részét a Gazda ismeretlen helyre vitte tovább és róluk többé nem „hallott” senki. A „Káptalanház” volt a helye a „Központi Tárnak” valamint a Mester Algoritmus laboratóriumnak is.

Annyi azért érzékelhető volt ilyenkor , hogy a „Sötét Menedék/Káptalanház” központi zónáján végtelen mennyiségű anyag és energia száguldott át, miközben rendkívüli mértékben össze-sűrűsödött.

A „betárolt” Bábosok egyszer csak utasítást kaptak, hogy hagyják el a Káptalanházat és kezdjenek „járőrözni” egy új világban. Ilyenkor a Káptalanház másik kijáratán távoztak a beérkezésükhöz képest.

Kezdetben igen sokáig céltalanul kóboroltak, hiszen még semmilyen fizikai és technikai beilleszkedési lehetőségük nem volt – azaz tényleges fizikai életterük – attól függetlenül, hogy a Központi Tárral kommunikációs kapcsolati lehetőségeik fennálltak, de gyakorlatilag nem tudtak vele élni. Kezdetben még egy egysejtű életforma birtoklásáért is kemény harcot vívtak a Bábosok egymással Persze ez csak képzetes kérdésként merülhetett fel, mivel mint a nevében is benne van az egysejtűben csak egy sejtnak volt hely. Ebből következően nem volt hely senki másnak, legyen az tudat, lélek, őrangyal vagy bármi másféle szerzet. Csupán az elvi birtoklás lehetőségét volt képes magában hordozni, de ez is több volt a semminél a Bábosok számára. Tudták és nem először estek át ezen a fázison, hogy a Program szerinti folyamatok során ki kell várni a tényleges cselek-vések lehetőségeit. Addig is – mivel a képzetes idő múlása nem érintette őket – szó szerint bekalandozták a semmit . Persze ez így önmagában nem igaz, hiszen anyag és energia különböző megnyilvánulási töltötték meg az Univerzumot. Csupán a birtokba vehető és fejleszthető értelem halvány szikrája sem volt fellelhető. Persze tudták, hogy ez változni fog. Addig is kommunikáltak a Központi Tárral, MAS Laboratóriummal és várták a Gazda esetleges új utasításait. Ez utóbbi nem igazán gyakran történt meg, minden ment a maga tervszerű útján. A Terv egészéről nem sok tudomásuk volt, azt minden bizonnyal a Központi Táron és a MAS Laboratóriumon kívül tárolták valahol, de senkinek nem volt róla fogalma, hogy hol. Persze ez a „hatásköri” kérdés nem igazán foglalkoztatta őket, hiszen tudták, hogy amennyiben a Program a felfelé ívelő tevékenységi fázisba fog lépni, akkor bőségesen kárpótolva lesznek a kelleetlen várakozások után. Az Ősöregnek volt némi képzete arra nézve, hogy nagyszámú további Káptalanház is létezik/létezhet, de ezek számáról és miben létéről nem volt értékelhető ismerete. Lehetséges, hogy mindezek csak egy képzetes intuíció termékei voltak de még abban sem volt biztos.

Többször „gondolkodott” az Első Bábosok kérdéséről de azzal kapcsolatban sem jutott semmilyen elfogadható következtetésre. A Program jelenlegi szakaszában egyébként minden „tisztá” volt. Az adott szakaszban feladat volt a szükséges számú Bábos „termelése”, amely periodikusan ismétlődött és nem lehetett látni sem az elejét sem a végét. Szándékozott a Gazdánál ezekre a dolgokra rákérdezni, de a találkozásai után döbbsent rá mindig, hogy ezeket „elfelejtette”. Tehát megmaradt a saját „gondolatainál”. És ez így volt rendjén... Mindenki foglalkozzon a saját dolgaival ...

Egyszer egy közepkategóriájú Bábos megkérdezte az Ősöreget, hogy miért kell ezeket a hosszú és végtelen folyamatokat „eljátszani”, amikor már elegendő vannak és a Központi Laborban tetszőleges számú Bábost tudnának előállítani, hiszen minden adottság, tudás-és eszköz ehhez rendelkezésre áll. Az Ősereg némi meglepett gondolkodás után így válaszolt: - A Program így szól a teendőkről, ahogy jelenleg történnek (történtek és fognak is). Egyébként, ha belegondolsz akkor tudhatnád és megérthetnéd, hogy a folyamatok alapján keletkező tudásvariánsok, érzékelések, és főképpen az „Élet érzések” adják a Program fő értékeit. Ha csak egyszerűen „sokszorosítanánk” akkor minden ugyanabból a „többől” fakadna és veszélyesen belterjessé válna. Ugyanakkor ne feledkezzünk meg arról sem, hogy az előéletünktől függetlenül jelenleg már mind egyneműek (semleges neműek) vagyunk. Egyebekben akkor mi különböztetne meg bennünket egy egyszerű szerves egysejtűtől? Továbbá mi célja és értelme lenne az utazásainknak és a jelen életünknek? Mire az Ősereg a gondolati tárházából „visszatért” sok milliárd (földi fogalom) Bábos figyelmét tudhatta magáénak. Így soha nem tudhatja meg melyik volt a renitens.

Ezen csak egy röpké pillanatig tűnődött el, mivel gyorsan rájött, hogy valami nagyon nincs rendben.

A jelen helyzetben a nagy MMUB-nak még csak az előkészületi fázisa is igen messze volt a Program szerint és a Gazda sem adott más utasításokat, hiszen még vissza sem tér a Káptalan - házba. Így jelenleg csak relatíve kevés Bábos tartózkodhatott volna a jelen helyen.

Nagyon rossz előérzetei támadtak és szinte felrobbantotta a Központi Tárházat a rázúdított kérdéseivel, de pillanatokig sem kapott semmilyen választ. Ez rendkívül szokatlan volt, általában szinte még fel sem tett egy kérdést és a válasz már a memóriájában volt.

Újra körül „nézett” és elbizonytalanodott abban amit ismételten „látott”. Valóság vagy illúzió? Ez utóbbi fogalommal a Bábosok a saját társadalmukban nem szoktak találkozni. A Káptalan - házban kívül rendszeresen éltek azzal a különböző létformákkal kapcsolatban. „Házon” belül egyrészt tiltott volt, másrészt mindannyian fel voltak „vértezve” ellene. És mégis...?

Dermedtség vett rajta erőt és fogalma sem volt még mindig, hogy mi történt vagy fog történni. Ráadásul a Központi Tárból sem érkezett semmi, sőt még annyi sem ...

(talán a Bábosok Titkos Élete ... tud majd válaszokat adni. Vagy nem ...)

Kecskemét, 2021.12.28.

Vajai László